

**Διασχίζουμε τον Ιορδάνη Ποταμό
και Προετοιμαζόμαστε για Πόλεμο**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιησ 3:1—4:24, 5:1-10

- I. Ο Ιησούς του Ναυή 3:1—4:24 καταγράφει τον λαό του Ισραήλ που διέσχισε τον Ιορδάνη Ποταμό:**
- A. Όταν ο λαός του Ισραήλ είδε την κιβωτό της Διαθήκης του Θεού και τους ιερείς τούς Λευίτες που βάσταζαν την κιβωτό, μετακινήθηκαν από τους τόπους τους και ακολούθησαν την κιβωτό—Ιησ 3:3, 6:
1. Η κιβωτός ήταν τύπος του Χριστού, που είναι η ενσωμάτωση του Τριαδικού Θεού—Εξ 25:10-22.
  2. Όταν η κιβωτός του Θεού πορευόταν με τους γιους του Ισραήλ, πορευόταν και ο Τριαδικός Θεός μαζί τους, λαμβάνοντας τα ηνία. Έτσι, Αυτός ήταν ο πρώτος που μπήκε στο νερό—Ιησ 3:8, 11.
  3. Το γεγονός ότι η κιβωτός ήταν πάνω στους ώμους των ιερέων υποδεικνύει ότι, κατά τον τύπο, οι ιερείς που βάσταζαν την κιβωτό έγιναν μία οντότητα με τον Τριαδικό Θεό—Ιησ 3:3:
    - α. Οι ιερείς και ο Θεός έγιναν ένας συλλογικός άνθρωπος, ένας Θεάνθρωπος.
    - β. Ο Θεός περπατούσε μέσα από αυτούς και εκείνοι περπατούσαν μέσα από τον Θεό.
- B. Ο Ιορδάνης ποταμός συμβολίζει τον θάνατο και την ανάσταση του Χριστού—Πραξ 2:23-24, 3:15:
1. Η κιβωτός της Διαθήκης του Κυρίου διέσχισε τον Ιορδάνη μπροστά από τον λαό—Ιησ 3:11.
  2. Η είσοδος και η έξοδος της κιβωτού από τον Ιορδάνη υποδεικνύει τον θάνατο και την ανάσταση του Χριστού—Ιησ 3:15, 4:11.
- Γ. Η διάβαση του Ισραήλ από τον Ιορδάνη ποταμό δεν συμβολίζει τον φυσικό θάνατο των πιστών, αλλά την εμπειρία του θανάτου του Χριστού, μέσα στον οποίο τερματίζεται και θάβεται ο παλιός άνθρωπος—Ρωμ 6:3-6, Γαλ 2:20:
1. Σύμφωνα με την τυπολογία, ο Ιορδάνης ποταμός υποδηλώνει τον θάνατο του Χριστού, μέσα στον οποίο έχουν βαπτιστεί οι πιστοί—Ρωμ 6:3-4.
  2. Οι γιοι Ισραήλ πέρασαν από τον θάνατο του Χριστού, ώστε να θαφτεί ο παλιός τους άνθρωπος και να γίνουν ένας καινούργιος άνθρωπος εν Χριστώ—Β' Κορ 5:17:
    - α. Ήταν έτοιμοι να εισέλθουν στην καλή γη, να κατακτήσουν τη γη, και να εμπλακούν στον πόλεμο ενάντια στους Χαναανίους. Ωστόσο, στον παλιό τους άνθρωπο δεν θα μπορούσαν να κερδίσουν τη νίκη.
    - β. Κατά τον τύπο, ενταφιάστηκαν στον θάνατο του Χριστού και έπειτα, αναστήθηκαν δια της ανάστασης του Χριστού, ώστε να γίνουν ένας καινούργιος άνθρωπος εν Χριστώ για να πολεμήσουν τον πνευματικό πόλεμο—Εφ 6:10-20.
    - γ. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι ο παλιός μας άνθρωπος, ο φυσικός μας άνθρωπος, δεν είναι ικανός να πολεμήσει τον πνευματικό πόλεμο ώστε να κερδίσουμε τον Χριστό. Όταν είμαστε εν Χριστώ, δεν είμαστε πλέον ο παλιός άνθρωπος, αλλά ένας καινούργιος άνθρωπος—Εφ 4:22-24.
  3. Το βάπτισμα των πιστών στον θάνατο του Χριστού, που είναι το πέρασμα του Ιορδάνη ποταμού, οδηγεί τους πιστούς εις την ανάσταση του Χριστού—Ρωμ 6:3-6, Κολ 2:12:
    - α. Κατά την πτυχή του ενταφιασμού, το βάπτισμα είναι ο τερματισμός του παλαιού ανθρώπου.

- β. Κατά την πτυχή της ανάστασης, το βάπτισμα είναι η γέννηση του πνεύματός μας, ώστε να μπορέσουμε να ζωοποιηθούμε εν Χριστώ με τη θεία ζωή—Ιω 3:6, 15, Ρωμ 8:10.
- γ. Στη σφαίρα της ανάστασης απολαμβάνουμε τον Χριστό, σαν τη γη που τα περιλαμβάνει όλα, όπου περπατάμε, και μάλιστα είμαστε ριζωμένοι και εποικοδομούμενοι, για την επίτευξη της οικονομίας του Θεού—Ρωμ 6:4, Κολ 2:7.
- Δ. Το πέρασμα του Ισραήλ από τον Ιορδάνη και η είσοδος του στην καλή γη σχετίζονται με την κατοχή και την απόλαυση της καλής γης. Αυτό συμβολίζει την πρακτική εμπειρία του πλούτου των ευλογιών εν Χριστώ, όπως αποκαλύπτεται στην προς Εφεσίους επιστολή—Ιησ 4:1.
- Ε. Η είσοδος του Ισραήλ στην καλή γη, αφού διέσχισαν τον Ιορδάνη, συμβολίζει την εμπειρία των πιστών του να καταλάβουν τα επουράνια, όπου είναι ο Σατανάς και η δύναμη του σκότους του—Εφ 2:2, 6:12.

II. Δώδεκα πέτρες πάρθηκαν από τον Ιορδάνη, ενώ άλλες δώδεκα στήθηκαν στον ποταμό—Ιησ 4:3-9:

- A. Οι δώδεκα πέτρες που πάρθηκαν από τον Ιορδάνη υποδηλώνουν τις δώδεκα φυλές του καινούργιου Ισραήλ—Ιησ 4:3-7.
- B. Το γεγονός ότι σήκωσαν τις πέτρες από τα νερά του Ιορδάνη υποδηλώνει την ανάσταση από τον θάνατο—Ιησ 4:7:
  1. Αυτές οι δώδεκα πέτρες ήταν σημείο που φανέρωνε ότι ο «αναστημένος» καινούργιος Ισραήλ έμελλε να αποτελέσει μαρτυρία της διάβασης από τα νερά του θανάτου—Ιησ 4:6-7, 21-24.
  2. Αυτό συμβολίζει ότι οι πιστοί βιώνουν με τον Χριστό την ανάσταση από τους νεκρούς—Ρωμ 6:3-4.
- Γ. Οι άλλες δώδεκα πέτρες που στήθηκαν στο μέσον του Ιορδάνη υποδηλώνουν τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ με την παλαιά ζωή και την παλαιά τους φύση—Ιησ 4:9:
  1. Ο Ιησούς του Ναυή έστησε αυτές τις δώδεκα πέτρες στο μέσον του Ιορδάνη όπου ήταν η κιβωτός. Αυτό υποδηλώνει ότι ο Κύριος ήθελε να παραμείνει ο Ισραήλ με την παλαιά του φύση κάτω από τα ύδατα θανάτου του Ιορδάνη.
  2. Αυτό συμβολίζει ότι ο παλιός άνθρωπος των πιστών πρέπει να παραμένει στον θάνατο του Χριστού—Ρωμ 6:6, Γαλ 2:20, Φιλ 3:10.
- Δ. Τα δύο σύνολα, από δώδεκα πέτρες το καθένα, υποδηλώνουν ότι ο παλιός μας άνθρωπος έχει ενταφιαστεί, ενώ ο αναστημένος καινούργιος μας άνθρωπος ζει και εργάζεται σαν ένα με τον Τριαδικό Θεό. Αυτό αντιστοιχεί με την αποκάλυψη στην προς Εφεσίους 2:1, 4-6, 15, και 10.

III. Οι ιερείς, που βάσταζαν την κιβωτό του μαρτυρίου, «στέκονταν σταθεροί επάνω σε ξηρό έδαφος, στο μέσον του Ιορδάνη...μέχρις ότου τελείωσε ολόκληρος ο λαός να διαβαίνει τον Ιορδάνη»—Ιησ 3:8, 13-15, 17, 4:10-11, 15-18:

- A. Οι ιερείς, που βάσταζαν την κιβωτό, ήταν εκείνοι που μπήκαν πρώτοι στα νερά και που βγήκαν τελευταίοι. Περίμεναν στο μέσον του ποταμού μέχρι ότου να διαβεί τον ποταμό ολόκληρος ο λαός του Θεού—Ιησ 3:17, 4:15-16.
- B. Ο Θεός έθεσε τους ιερείς σε μέρος θανάτου, ώστε οι Ισραηλίτες να έχουν τον τρόπο να εισέλθουν στη γη της ζωής—Ιησ 4:10:
  1. Το μέσον του ποταμού είναι μια θέση θανάτου. Δεν είναι κάτι άνετο ούτε ελκυστικό.
  2. Το να βαστάζουμε την κιβωτό του μαρτυρίου στο μέσον του ποταμού είναι ένα μεγάλο πάθημα.

3. Ο Κύριος αναζητά μία ομάδα ανθρώπων που, όπως οι ιερείς στον Ιησού του Ναυή 3 και 4, θα μπαίνουν στα νερά, δηλαδή θα εισέρχονται πρώτα στον θάνατο—Ιησ 3:8, 17:
  - α. Εκείνοι θα είναι πρόθυμοι πρώτα να αντιμετωπιστούν από τον σταυρό, δηλαδή να σταθούν στο μέρος του θανάτου, ώστε η εκκλησία να βρει την οδό της ζωής—Β' Κορ 4:10-12.
  - β. Ο Θεός πρέπει πρώτα να μας βάλει στο μέρος του θανάτου προτού να μπορέσουν οι άλλοι να λάβουν ζωή—Ιω 2:19, 12:24, Α' Κορ 15:36.
- Γ. Επειδή ο απόστολος Παύλος διακονούσε τη ζωή πεθαίνοντας, μπορούσε να δίνει μαρτυρία, λέγοντας, «Ωστε, ο μεν θάνατος ενεργείται μέσα σε μας, η ζωή όμως μέσα σε σας»—Β' Κορ 4:12:
  1. Το έργο των αποστόλων είναι έργο θανάτου, που ενεργεί μέσα τους, ώστε να μπορεί η ζωή να ενεργεί μέσα στους πιστούς—Β' Κορ 4:10-12.
  2. Η έκβαση, το αποτέλεσμα, της ενέργειας του θανάτου μέσα μας είναι θαυμάσια, ήτοι να ενεργεί η ζωή μέσα στους άλλους—Β' Κορ 4:12.
  3. Το αληθινό έργο της διακονίας της Καινής Διαθήκης δεν είναι ζήτημα κόπου, αλλά ζήτημα της νέκρωσης—Β' Κορ 4:1, 3:8-9, 5:18.
  4. Στην ανάκτηση του Κυρίου χρειάζεται να πεθαίνουμε, ώστε να μπορεί η ζωή να ενεργεί στους άλλους. Επομένως, η νέκρωσή μας είναι το έργο μας—Β' Κορ 4:12.
  5. Ο Κύριος δεν σε χρειάζεται για να επιτύχει κάποιο έργο για Αυτόν, αλλά για να πεθάνεις. Αν πεθάνεις, η ζωή θα εργάζεται στους άλλους. Έτσι, θα διακονείς ζωή στους άλλους, πεθαίνοντας. Επομένως, το έργο μας είναι η νέκρωσή μας—«Μελέτη Ζωής στην Β' προς Κορινθίους», σελ. 295.

IV. Παρόλο που οι Ισραηλίτες είχαν ήδη πειθαρχηθεί, παιδευτεί και καταρτιστεί, αφού διέσχισαν τον Ιορδάνη, χρειαζόντουσαν περαιτέρω προετοιμασία προτού να επιτεθούν—Ιησ 5:1-10:

- A. Το πέρασμα του Ιορδάνη ποταμού ήταν για τον πόλεμο ενάντια στις εφτά φυλές στη Χαναάν—Ιησ 4:12-13.
- B. Καθώς ο Ιησούς του Ναυή συμμετείχε στο θαύμα του περάσματος του Ιορδάνη, ενδυναμώθηκε για να αναλάβει τα ηνία για τον πόλεμο ενάντια στους δαιμονισμένους Χαναναίους—Ιησ 3:6-7, 10, 4:14.
- Γ. Ο Γιαχβέ πρόσταξε τον Ιησού του Ναυή να κάνει «περιτομή για δεύτερη φορά στους γιους Ισραήλ»—Ιησ 5:2:
  1. Ο σκοπός της περιτομής ήταν να κάνει καινούργιο τον εκλεκτό λαό του Θεού για την κληρονομιά της γης της επαγγελίας του Θεού—βλ. Γεν 17:7-12.
  2. Η περιτομή του καινούργιου Ισραήλ συμβολίζει την περιτομή του Χριστού, που εφαρμόζεται στους πιστούς δια του θανάτου Του, με την αποβολή του σώματος της σάρκας, ώστε να μπορούν να κληρονομήσουν τον Χριστό στην ανάσταση, σαν τη μερίδα που διανεμήθηκε σ' αυτούς από τον Θεό—Κολ 2:11-12, 1:12.
  3. Η πνευματική περιτομή αποτελεί τη συνέχεια του ενταφιασμού εις τον θάνατο του Χριστού—Ρωμ 6:3-4:
    - α. Μέσα από το πέρασμα του Ιορδάνη ποταμού, ο παλιός Ισραήλ θάφτηκε ενώ ο καινούργιος Ισραήλ εγέρθηκε. Αυτό ήταν κάτι αντικειμενικό που εργάστηκε ο Θεός.
    - β. Η περιτομή των γιων του Ισραήλ ήταν η πρακτική εφαρμογή όσων εκπλήρωσε ο Θεός κατά το πέρασμα του Ιορδάνη ποταμού—Ιησ 5:2-9.
  4. Στην Καινή Διαθήκη η πνευματική περιτομή είναι η συνεχής εφαρμογή του θανάτου του Χριστού στη σάρκα μας—Φιλ 3:3, Κολ 2:11:

- α. Παρόλο που στην πραγματικότητα βαπτιστήκαμε στον θάνατο του Χριστού, συνταφήκαμε και συναναστηθήκαμε μαζί Του, πρακτικά πρέπει ακόμα να εφαρμόζουμε δια του Πνεύματος την περιτομή του σταυρού στη σάρκα μας μέρα με τη μέρα—Ρωμ 8:13, Γαλ 5:24.
  - β. Αυτή είναι η πραγματικότητα και η πρακτικότητα του να μένουμε στον θάνατο και τον ενταφιασμό του Χριστού.
- Δ. Οι γιοι Ισραήλ «στρατοπέδευαν στα Γάλαλα και έκαναν το Πάσχα στις πεδιάδες της Ιεριχώ»—Ιησ 5:10:
- 1. Τη γιορτή του Πάσχα την τηρούσαν για να μνημονεύουν το γεγονός ότι ο Γιαχβέ λύτρωσε τον Ισραήλ από την κρίση του θανάτου πάνω στους πρωτότοκους γιους τους, καθώς και το γεγονός ότι ο Γιαχβέ έσωσε τον Ισραήλ από την Αίγυπτο και από την τυραννία του Φαραώ—Εξ 12:3-7, 11-14, 14:13-30.
  - 2. Η τήρηση του Πάσχα υποδεικνύει ότι, ακριβώς όπως ο Γιαχβέ είχε σώσει τον Ισραήλ από τον Φαραώ και την Αίγυπτο, έτσι θα κατέστρεφε και τις φυλές της Χαναάν και θα έσωζε τον Ισραήλ απ' αυτές—Ιησ 5:10.
  - 3. Η τήρηση του Πάσχα από τον Ισραήλ συμβολίζει την τήρηση της τράπεζας του Κυρίου από τους πιστούς, ώστε να μνημονεύουν τον Κύριο, που είναι ο Λυτρωτής και Σωτήρας τους—Μτ 26:26-28.